

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 221

رصد التحرير والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 5 كانون أول 2014 ولغاية 11 كانون أول 2014

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسستين

הארץ
יידיעות
 אחרונות

ynet
ירשות SHARES
NEWS 1

موقع "إن آر جي"; بتاريخ 5.12.2014؛ "يربونهم على القتل"(الملحق الأول)

تحت عنوان "يربونهم على القتل" نشر موقع "إن آر جي" بتاريخ 5.12.2014 مقالة كتبها الصحافي والمحرر يواف شورك، ادعى من خلالها أن العرب لديهم رغبة بقتل اليهود نتيجة التربية التي يتربون عليها.

وقال: "في الواقع الذي يتقاسم فيه العرب معنا حيز مشترك، كل ما يحتاجه الامر لتنفيذ عمليات تخريبية هو امر واحد. رغبة لقتل اليهود، وايديولوجيا تعزز الارهاب وشرعنها الاعمال ليس على انها قتل وانما قيمة بطولية دينية ووطنية. الفرصة لتنفيذ ذلك لا حصر لها، وكل الطاقة التي نكرسها للامن واحاطة حياتنا بالحواجز الاسمنتية لن يمنعوا الهجوم المقبل. اولئك الذين لا يملكون سكينا، لديهم السيارات ومن لا يستطيع عبور الخط الاخضر، يستطيع المس باليهود من داخله، ومن ليس بإمكانه دخول المناطق اليهودية، يقوم بذلك في مناطق التعايش، اي كالتي يعيش فيها اليهود والعرب معاً".

أضاف: "يجب ان نعترف ان التعايش اليومي ليس قويا بما يكفي للوقوف امام الهوية الوطنية والدينية العميقة، التي تتغذى وباستمرار من الدعاية الخبيثة والكافحة. لان وراء كل الكلام حول "العملية السياسية، و "التعايش" والمشكلة التي تسمم امكانية الحياة معا هو ما نحب تجاهله او تسميته "التحريض"، لكن هذا ليس تحريضا وليس لحظات غضب: هذه تربية منتظمة ومتواصلة، رسمية وغير رسمية، علمانية ودينية، في انظمة التربية لدى من على ما يبدو "شركانا". يربونهم على انكار كاسح بحق اسرائيل في الوجود وسفك دماء اليهود والاسرائيليين في اي مكان. فعندما تكبر من خلال تعليمك ان القتل – سواء كان يهوديا او اسرائيليا- ليس بالامر الفاحش وانما وصية، ليس وصمة عار وانما كرامة، ليس انحطاط وانما تذكرة دخول الى الجنة، فـإنك عندما تحين الفرصةـ فإن هذه التربية سوف تعكس ذلك. وان لم تكن شجاعا بما فيه الكفاية، سيكون ذلك اخاك او قريبك".

قال: "على اسرائيل تغيير طريقة تفكيرها: البدء بمحاربة الكذب والكراهية ، التحرير وسفك الدماء بطرق اكثر ذكاءً، ممنهجة. حان الوقت لدرك الافكار والقيم: الكتل الاسمنتية لا تحل، والقيم لا تحل، والافكار لا تحل، والمشكلات لا تحل".

صحيفة "إسرائيل اليوم"; بتاريخ 10.12.2014؛ "الجيش الإسرائيلي أخلاقي والعرب ولا يعرفون سوى ثأر الدم".(الملحق الثاني)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 10.12.2014 مقالة كتبها د. رؤوبين باركوف، ادعى من خلالها أن الجيش الإسرائيلي هو جيش أخلاقي في حربه، بينما العرب يفتقدون للأخلاقيات ويتبعون عادات قبلية قديمة تتعلق بالثار لغاية اليوم، كما زعم.

وقال: "خلال الأسبوع الماضي أعلنت النيابة العسكرية أن النائب العام العسكري أمر بفتح تحقيق من قبل الشرطة العسكرية حول حوادث تجاوزات خلال حملة الجرف الصامد. التحقيقات لن تدور حول شكاوى من سكان القطاع ومنظمات حقوق الإنسان فقط، أو من جهات ومنظمات إسرائيلية، فلسطينية وعالمية، وإنما النيابة نفسها ستتادر إلى التحقيق في حوادث يجب أن تُفحص حتى في غياب شكوى. جيش يحقق مع نفسه ويُعاقب ضباطه وجنوده، إذا قاموا بتجاوزات، هو جيش أخلاقي مستعد للتعاطي مع أي معيار دولي قاسٍ يتعلق بقوانين الحرب".

وأضاف: "لم تكن الأمور هكذا في منطقتنا قبل أن يكشف الغرب في وجه العرب نقاط ضعفه الأخلاقية والقضائية وأدى إلى تفتت قوة ردعه والمس الخطير بمواطنيه. هنا يعرفون "انتقام الدم" (الثأر) كوسيلة للردع. وفقاً للمحاكمة القبائلية، المتتبعة لغاية اليوم في المجتمع العربي الفلسطيني، العقاب على القتل هو قتل القاتل من قبل عائلة الضحية. إذا فر القاتل، يكون خمسة من أقربائه من جهة الأب (خمس) الضحايا المستقبليين لانتقام الدم الذي لا يمكن منعه. في هذا الشأن يقولون "إذا أخذ البدوي ثأره بعد 40 عاماً، يقول إستعجلت". أحياناً، خوفاً من الإنقاص، تبرأت عائلة القاتل منه وحللت دمه. ولكن بمساعدة الـ "Bug" الأخلاقي والقانوني للغرب الذي يمنع عقوبة الإنقاص، حل دم اليهود وبقيت المحاكمة العشارية مسمومة للفلسطينيين فقط. وفقاً للمعيار الأخلاقي الجديد، الذي اعتاد عليه الفلسطينيون، مسموح لهم "الإنقاص"، إطلاق الصواريخ والإنفجار في العمليات الإرهابية (المقاومة) ولكن غير مسموح للعدو الصهيوني الدفاع عن نفسه لأنها "مذلة".

وقال: "معتمدين على فرضية أن ما نفعله باليهود لن يفعلوه بنا، يستخدم الشيوخ الإسلاميون المواطنين درع واقٍ للإرهابيين وبقتل اليهود كجزء من صناعة التخويف وكادة لمجید أفعال "المجاهدين"، الذين يحبون الموت أكثر مما نحب نحن الحياة. هذا اللقاء التراجيدي بين تصورين غير متناسقين للأخلاقيات، الغربية والعربية، أدى إلى صدام مدمّر كلف مواطن إسرائيل دماءً. من يعيش في الشرق الأوسط يجب أن يتعلم قوانينه. ويقول المثل الإسلامي من حذر فقد وفي بالتزامه. وكى نتغلب على الـ "Bug" الأخلاقي، حذر جيش الدفاع الإسرائيلي باستمرار وبعدة وسائل الإرهابيين والمواطنين الذين يستخدموهم درع بشري قبل المس بمواقعهم. جيش الدفاع قام أيضاً بتوثيق خطواته قبل الضربة وبعدها. الرد الحاسم لجيش الدفاع الإسرائيلي شوش تصور الإرهاب الإسلامي غير المتوازن من خلال استخدامه سلاحاً إسلامياً واضحاً: من بادر للإرهاب وحذر، يتحمل مسؤولية النتائج. وهذا ناجح".

صحيفة "يديعوت احرنوت"؛ بتاريخ 11.12.2014؛ بناء جدار فصل في القدس(الملحق الثالث)

نشرت صحيفة "يديعوت احرنوت" مقالة كتبها داني ياتوم، لواء احتياط، رئيس المؤساد ومستشار رئيس الوزراء رابين وباراك في المفاوضات مع الفلسطينيين، الاردن وسوريا. ادعى من خلالها انه ومن أجل اعادة الامن لسكان اليهود في القدس، على الحكومة الاسرائيلية ان تستعيد الحكم في القدس الشرقية وان يكون فصل امني، كما الجدار في الضفة الغربية.

قال: "لا توجد أي عاصمة في العالم تعيش نزاعاً عرقياً، سياسياً أو دينياً يشابه لذلك الذي تعيشه عاصمة إسرائيل: القدس، ولا سيما جبل الهيكل ، في قلب النزاع الإسرائيلي – الفلسطيني. لقد فهمت الحركة الوطنية الفلسطينية بان الكفاح ضد الصهيونية يبدأ وينتهي في "الحرم الشريف" المكان المقدس الثالث للإسلام، والذي على حمايته يوجد اجماع عربي شامل. ولما كان جبل البيت هو ايضاً المكان الاكثر قدسيّة لليهودية، فإن كل تسوية مستقبلية يجب أن تنشأ عن مكانته هذه. ومن هنا الأهمية الحرجية من ناحية إسرائيل إعادة الامن للقدس ومنع انتقال النزاع من اطاره السياسي الضيق الذي بيننا وبين الفلسطينيين الى الاطار الواسع الديني للعالم الاسلامي، الحساس لكل ما يحصل في القدس. في هذا الموضوع توجد أهمية كبيرة للجانبين: منع الارهاب، الاضطرابات، واعادة الامن لسكان القدس اليهود، ومنع كل استفزاز إسرائيلي في جبل البيت. لم تساهم سياسة الحكومات في إسرائيل منذ توحيد المدينة في احساس نحو 300 ألف فلسطيني – نحو ثلث سكان القدس – بانهم سكان متساوون الحقوق. فالبلدية والسلطات الحكومية تواصل اهمال الاحياء العربية حتى اجهزة الامن والشرطة تتغاضى عنها وكأنها تعود لسلطة اخرى. اسرائيل عملياً تنازلت عن مكانتها كصاحب السيادة في القسم العربي من شرقى المدينة، المنطقة التي تبلغ مساحتها نحو 40 في المئة من مساحة القدس".

أضاف: "على الحكومة الجديدة التي ستقوم وعلى البلدية ان تستعيد الحكم في القسم الشرقي من القدس. ومن أجل اعادة الامن لسكان اليهود في القدس، حان الوقت لان يوجد فيها فصل امني، مثلاً فعلاً مع الجدار في يهودا والسامرة، والذي حقق تقليصاً هاماً في الإرهاب. وعبر البوابات في الجدار تمر تحت الرقابة السيارات والسكان الفلسطينيين وعلى جانبيه تعمل اجهزة الامن والشرطة، الوزارات الحكومية

والمدنية، بحيث تتعزز سيطرتنا في المكان. الى جانب ذلك، يجب توجيه التعليمات لقوات الامن لمنع حجيج الاسرائيليين الى جبل البيت لاهداف استفزازية. وعلى المستشار القانوني للحكومة أن ينشر تعليمات واضحة بمحاجتها في مثل هذا الحجيج ليس تغيير في الوضع الراهن لكل حكومات اسرائيل بل وايضا عمل من شأنه أن يؤدي الى وضع من خطر على الحياة. من أجل اعادة الهدوء الى عاصمة اسرائيل، يجب البدء في اعادة الهدوء. ومن تجربتي في الجيش الاسرائيلي، في المؤساد وفي المفاوضات مع الفلسطينيين، أعرف بان لا سلام بلا امن وان اعادة الامن هو خطوة ضرورية قبيل امكانية التسوية بيننا وبين الفلسطينيين. ان النزاع مع الفلسطينيين سيحل، اذا ما حل على الاطلاق، من خلال المفاوضات وليس من خلال استخدام القوة فقط (واسرائيل اخطأ بذلك في انها لم تستخدم حملة الجرف الصامد لاعادة فتح المفاوضات مع الفلسطينيين). وعليه فنوصي الحكومة التي ستنتخب ان تبني المبادرة العربية، مع التعديلات الالزمة كاساس للتسوية. كما أن عليها أن تستأنف المفاوضات مع التطلع الى تحقيق اتفاق ذي مزايا اقليمية مع دول عربية أخرى ايضا. لهذا الغرض سيكون من الضروري عقد مؤتمر شرق اوسيط بالتعاون مع المحافل الدولية، يعني باستئناف المسيرة السياسية وتقديمها – فيما ستخفض مثل هذه المسيرة مستوى العنف والارهاب في القدس ايضا. نحن، مواطنى اسرائيل، يجب أن نطالب المتنافسين في الانتخابات ان يعرضوا خطة عملية سواء لتعزيز الامن في القدس أم لاستئناف المسيرة السلمية".

الملاحق:

الملحق الأول:

מחנכים אותם להרוג

במציאות שבה ערבים חולקים איתנו מרחב אחד, כל מה שצריך כדי שיהיו פיגועים הוא דבר אחד - רצון להרוג יהודים

יואב שורק | [Share on facebook](#) [Share on twitter](#) [rss](#) 9:10 2014/12/5
תגיות: [טרור](#)

אנא, אל תחקרו אם המחבר מסופר 'רמי לוי' במשור אדום היה חבר בהתארגנות טרור וכי שלח אותו לדקוט יהודים. זה לא חשוב. הרגע העניין פשוט בתכלית: במצבות שבה ערבים חולקים איתנו מרחב אחד, כל מה שצריך כדי שיהיו פיגועים הוא דבר אחד - רצון להרוג יהודים, אידיאולוגיה המטפחת טרור ולגיטימציה למעשים שנתקפסים לא כרצת אלא כמעשה גבורה בעל ערך דתי וללאומי.

פיגוע הדקירה ברמי לוי

ההזרדיות לעשויות כן אינסופו, וכל האנרגיה שנוציה על אבטחה, על הקפת חניון בבטונדות ובמאבטחים, לא ימנעו את הפיגוע הבא. מי שאין סcin יש מכונית; מי שלא יכול לעבור את המחסום אל מעבר לקו הירוק, יכול לפגוע בהיהודים הח'ים מעבר לו; מי שלא מאפשר לו להיכנס למקומות של יהודים יעשה את הפיגוע במקומות של דו-קיום, ככל שהיהודים וערבים משתמשים בהם יחד - כמו 'רמי לוי' במשור אדום, גוש עצין או שער בנימין.

אני עורך את קניותי באופן תדרי ב'רמי לוי' שבשער בנימין, וראה בו מופת של דו-קיום. לא רק רוב העובדים ערבים אלא גם חלק נכבד מהקונים. זה המצב גם בגוש עצין ובמשור אדום - מעין איים של נורמליות לכאהра בלב הסכוסר.

אבל חיבים להודות שדו-קיום איש יומיומי אינו חזק די כדי לעמוד מול זהות לאומיות ודתית עמוקה, המזונת כל העת בתעומלה אריסטית ושקרית. כי מעבר לכל הדברים הרמים על "טהילך מדיני" ו"דו-קיום", הבעה שמרעילה את אפשרות הח'ים ייחדי היא מה שאוהבים

להתעלם מהם או לכנות אותם "הסתה", אך זו אינה הסתנה וגם לא ה תלמידות של צעם רגעים: זהו חינוך עקבי ושיטתי, פורמלי ולא פורמלי, חילוני ודתי, במערכות החיבור של מי שליכורו בה פ"רטרניר" שלנן.

מחנכים שם לשילוח עמוקה וגורפת

של הזכות לחיות ולתורה גמורה של דם של יהודים וישראלים באשר הם. כאשר אתה גדול מגלן נקודות עם הידיעה שרצה בני אדם – אם יהודים וישראלים הם – הוא לא תועבה אלא מצווה, לא חרפה אלא כבוד, לא שפל המדרגה של האנושיות אלא כרטיס כניסה לגן העדן, הרי שתגידי ההזדמנויות שבה החינוך הזה יבוא לידי ביטוי. ואם אתה לא אמץ מספיק, יהיה זה אחר או בדור.

שנים ארוכות חלמה ישראל על שלום כדי שmbטאת את שיא ההישג הציוני: מציאות שבה המרחב הערבי משלים עם קיומה של המדינה היהודית. הסבלנותו כמעט הביאה אותנו לשם, אבל רגע לפני שזה קרה איבדנו אותה ולכן ויתרנו על השלום. את המילה היקרה זו הדבקנו על משחו כמעט הפור - ניסיון להגיע לפשרות עם מי שכלל לא השלימו עם קיומנו, עם מי שחרתנו על דגלם את השמדתנו. זהה התקשח האסטרטגי העמוק של אוסלו, שהביא בעקבותיו עשוריהם של דם. "שלום עוזבים עם אויבים" - שטפו לנו את המוח, עד ששכחנו שՁר שקר. שלום עוזבים עם מי שמכון להשלים איתך, עם מי שראה את קיומך כלגיטימי.

ישראל יכולה, אף חiyת, לשנות את האופן שבו היא חושבת: להתחיל להילחם בצורה חכמה, שיטיתית ותקיפה, בשקרים ובשנאה, בהסתה ובהתרת הדם. הגע הזמן להכיר בחשיבותם של רעיונות ועריכים: בטונדות לא פותרות כל בעיה.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/654/461.html>

الملحق الثاني:

מי שהזהיר יצא ידי חובתן

ד"ר ראובן ברקו

בשבוע החולף היהודי הדרמטי הצבאי כי הפעם על פיתוח חקירת מצ"ח שביבiar אירועים במבצע צוק איתן. החוקירות לא עוסקים רק בתלונות שהתקבלו מזרחי הרצועה ומארגוני זכויות אדם, או מוגדים וארגוני ישראליים, פלשתינים ובינלאומיים, אלא שהפרקליטות עצמה תיזום ותחתור לחקירות אירועים המצריים בדיקה גם בהיעדר תלונה.

צבא שחווק כך את עצמו ומוניש את מפקדיו ואת חייליו, אם חרגו, הוא צבא מוסרי העורק להתמודד עם כל קרייטריוון בינלאומי מוגע בחוקי המלחמה. חזקה שדרר מוסרית נאצלת וחכמה זו תבלום כל ניסיון נואל של ירבי ישראל ליחס לה פשע מלחמה או להדבק לה ועדות חזירה מוטות ועוינות מלכתחילה. ככל הידוע, שום מדינה ערבית לא חקרה עצמה מעולם בדרך נוראה זו ובಥ לא ארגוני הטrror. הרשות הפלשניתית, שותפהו למשלת האחדות של חמאם, נושא באחריות למעשי הרצחנים. מכיוון שכן, היא אחראית למעשי הטrror ולטילים שנורו על אזרח ישראל. אך בעוד ראש"פ מתכוונים להתלוון כנגד ישראל בבית המשפט לשפעי מלחמה בהאג, הם אינם רואים עצם אחרים למעשים אלה.

לא כר הי' פנ' הדברים באזוריו לפni שהערב חש בפני העربים את נקודות התורפה המסוריות והמשמעות של והbias לכרטום בהרעתו ולפגעה אונשה באזרחי. אכן מוכרת "נקמת הדם" (ת'א') כדרך להרעתה. לפi המשפט הש贬תי, הנהוג עד היום בחברה הערבית-פלשׂתינית, העונש על רצח הוא רציחתו של הרוצח בידי משפחחת הקורבן. אם נמלט הרוצח, יהיו חמישת קרוביו הישראלים מצד האב (חו'םס) קורבנותיה העתידיים של נקמת הדם הבלתי נמנעה. בעין זה נהוג לומר כי "אם לך הבדוי את נקמתו אחרי 40 שנה, עדין מיהר" לעתים, מחשש בוגרחה. וסביר משפטם ביחס פצואה ובתירבה את דם

לאן שבסעיף ה'babag' המוסרי והמשפטני העממי השולל עניות נקם, הותר דם היהודים והמשפט הש贬תי נותר רלוונטי רק לגבי הפלשתינים. לפיה הנורמה המוסרית החדשה, שאליה התרגלו הפלשתינים, מותר להם "לנקום", לשגר טילים ולהתפוצץ בפיגועים (МОקאוומה), אך לאויב הציבו אסוכו להתקומם כי זה "טורבך".

הטרגדיות בין שתי תפיסות המוסר האסימטריות, המערבית והערבית, הביאו להתנגשות הרסנית שלULTA לארץ ישראל בדמים.

מי שחי במצרים התיכון ראו שילמד את חוקי. המثال האיסלמי הידוע אומר: "מי שהזהיר יצא ידי חובתו". ואכן כדי להתגבר על ה"אג המוסרי, הזהיר צה"ל לא הרף ובמגון דרכים את הטרוריסטים ואת האזרחים שביהם חסוו כמגן אונשי לפני פגיעה באטיריהם. צה"ל אף תיעוד חוק את מהלכי טרם המהלך ובמהלכה. תגובתו המרשתקת של צה"ל שיבשה את קונספציית הטרור האיסלאמי האסימטרי בעשוותה שימוש בוגיש אסלאמי מורכב: מי שזכה ובורך והוא זוכה אחריות לחתוצות, זה וזה

<http://digital-edition.israehayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2014%2F12%2F10>

כן להפרזה, לא לפרווקצייה

אין כוים שם נבירה בעולם שנמצאת בסכום אונני, פלשי דריי רמהלה שמצויה בו ברמת ישראל-ירושלים, ובעיר רודוס, הנמצאים לבב הסוכן היישר-פלסטיני. ותനא עה לולאות הפלסנוגת והגינה כי האפקט בזינות מתחול וגמר ב"חראמ אל שריך", המקום השלישי בחשיבותו לאילאה, של הנגר ש' גונדר' וס' כל'ערליך, כיוון שהבית הוא גם המקום הקדוש ביותר ליהדות, הרי לרגלו מעמדו. מכאן החשיבות הクリתית מבהנת שיאן בהשיב את הביטחון לירושלים ולגין את גליות הסוכן ממנגנון המציגת המוצמצמת שבינו לבין הפלסנוגת והרגה הדרתית, והוא מושלמי, והגיש לכל מה שקרה בירושלים. עניין זה ש חשיבות רוח להשיידם מבעית טרור, וחוות הביטחון והחוות הביטחון היהודים של ירושלים, ומגיעה של כל פרובוקציה ישאלית הרבה יותר.

לפניהם מיניות הממשלה בישראל או ייחודה של העיר לא תרמה להשתטם בכ-300' כ-פלשנוגתים - ככליש מושב ירושלים - שם תושבים שי' זכו. העורייה והשווות ממלכית מושבות להוניה את שכנות עיר רבייה, ואפיל שירויו הביטחון והשתטם מתייחסים אליו. ואילו כן העמידה רשות הש�ת, ישראל, למשה, ותרה על מעמיה כרכבו בשלל עירוני של מווה העי, שפה שפקפו כ-40% אחוריו משטהה של ירושלים.

על המשטרה והרשויות השיקום ועל עירייה להחויר לי. רינו את השלטון בכלל המורוח של ירושלים. וכי ר' לשיב האביבון לתושבי ההוירום בירושלים, גונעה עת לizard בה הפרדה בשתיות, כפי שעשינו עם הגדר בירחה ושער מון, שיגנה מצטצ' מששענות של הטור, רך ושערם בגדר יערו תחת בקיה כל'רכב ותושבים פלסנוגים, משני עריה פועל שירוי הביטחון ומשבוח, מושורי הממשלה והעיריה. אך תחוך אויזנו נבוקם.

לזר או, ש' להוניה את שתקת בירת ישראל, יש להתכלל בהשbet ירושלים להר הבית למטרות פבוקטיבתי. ווועץ מושב'טי למשלה צריך לפרש ונגניה בירחה שליפה יש בעליה כוא' אל' ר'שוי' והטסום קיוו של כל'מושבות ישראל אלא גם פועל שלוליה להובי למצב של סכנת זיין. כדי להחויר תחת שתקת בירת ישראל, יש להתכלל בהשbet הביטחון. מניסוני בז'אל' במודר ובמשוא לא ביטחון עם הפלsty'נים, איז' יע' כי אין שלם לא' ביטחון כי החותם היא עד הכרחי לקרואת הסדר בינוין בין הפ'

הסוכן, עם הפלsty'נים יפתח, אם בכלל, באמצעות נשא ומוח וא' באכזעת העטל כה לבך' ירושאל' שטה בנד' שאל' מיניה את מבצע 'ז'ק איט'ן' פליטה מוחה של מה' שא' מותן הם הפלsty'נים. אכן מומלץ שהמשלה שתיבחר תאץ' את הדרישת הדרישת - ס' תיינוג'ן וווען - נכסט להסדרה כמו כ', עליה להדרש את המשא ומוח בשאייה להשיג הסכם בבל' מאפיינ' אוריימ'ם דע' דראנית עיבית' נסוחט, לזריך זה צריך יהיה לבכם ועיריה מורה תיכינני בשיטה הגומדים כבליאמיים, שעסוק ייזוש ותעליך המדי'ן ובקידומו - כאשר תחלך שכונה זייד'ת ר' אל'ימתה והסדר נס' בירושלם. אגנו, אווז' ירושאל' רידיכים לתבע מלהתמודדים בכחוות לזליג' ותוכה עשת'ן זה להזוק הביטחון בירושלים הוניה'ות להזוק התעליך המדר'ן. ■

דני יתומן הוא אלוף בימי', שמש בראש המוסד וויה' יוועצט של ראש המשלה רבין וברק במוים עם הפלsty'נים, ירדן ווועריה